

کارشکنی در روند آزادی رضا شهابی - وخامت وضعیت جسمی وی

بر اساس خبر موثقی که به تایید یکی از اعضای خانواده ی رضا شهابی کارگر زندانی در بند 209 زندان اوین رسیده است اوضاع جسمی رضا برای چندمین بار رو به وخامت گذاشته است.خارش های مداوم و زخم

شدن پوست بدن رضا که در نتیجه ی آزمایش معین شده مربوط به چربی کبد است اکنون از نظر جسمی رضا را تحت فشار گذاشته است.در پاسخ به این وضعیت، مسوولان زندان تنها به انجام سونوگرافی در بهداری زندان وعده داده اند که به هیچ وجه پاسخگوی نیاز پزشکی رضا نیست.

شهابی چندی پیش نیز دچار خونریزی های مداوم از بینی میشد که نهایتاً هم هیچ درمانی برای این مشکل دریافت نکرد. همچنین رضا دچار درد کمر و درد و گرفتگی شدید در نواحی گردن میباشد. وضعیت قضایی رضا شهابی نیز در بالاترین درجه قرار دارد و مسوولان قضایی و امنیتی در بررسی پرونده ی وی تعللی آشکار به خرج میدهند.با وجود پیگیری های مکرر خانواده ی شهابی و نیز درخواست های رضا از درون زندان برای بازدید با دادستان تهران جهت اعتراض به وضعیت او، تنها نماینده ی دادستان به

مدت چند دقیقه در زندان رضا را ملاقات کرده اما هیچ پاسخ مشخصی به رضا نداده است.وی (آقای جعفری) حتا اظهار بی اطلاعی از علت طولانی شدن بازداشت شهابی کرده است! با وجود اعلام خانواده ی رضا و نیز خود او به امکان تودیع وثیقه،مقامات قضایی و مشخصا قضای صلواتی(شعبه ی 15 دادگاه انقلاب) در اعلام رسمی این مورد به خانواده جهت آزادی رضا شهابی تعلل و کارشکنی میکنند و هیچ کدام از مقامات قضایی با وجود اطلاع از این اقدام غیر قانونی برای آزادی شهابی اقدامی نمی کنند. خبر شماره 15 - 13 تیرماه 90

فشارهای امنیتی برای جلوگیری از بازگشت به کار کارگران هفت تپه

بر اساس خبر ارسالی به کمیته هماهنگی، کارگران اخراجی و نمایندگان کارگران شرکت نیشکر هفت تپه و از اعضای هیات مدیره ی این سندیکا پس از مدت ها پیگیری برای بازگشت به کارشان سرانجام برای تعیین تکلیف وضعیت بازگشت به کار خود هفته ی گذشته، در جلسه ای در محل اداره ی کار شهرستان شوش شرکت کردند.ب ه این کارگران گفته شده است که به دو شرط آنها را به کار بازخواهند گرداند: اول اینکه دست از هر گونه فعالیت بردارند زیرا بنا به ادعای مقامات اداری آنها پیشتر با عناصر و سازمان های معاند نظام در ارتباط بوده اند و اکنون به بعد نباید باشند؛ دوم اینکه از کار خود استعفا دهند،تسویه حساب کنند و سپس به صورت موقت به کار بازگردند. به این کارگران گفته شده که این دو شرط توسط شورای تامین شهرستان طرح و اعلام شده است.

این کارگران پاسخ داده اند که هرگز ارتباطی با هیچ سازمان سیاسی نداشته اند و تنها به عنوان نمایندگان کارگران هفت تپه به استیفای حق و

حقوق و مطالبات کارگران مشغول بوده اند.همچنین این کارگران شرط استعفا و تسویه حساب با شرکت نیشکر را نپذیرفته اند. زیرا پیشتر نیز این پیشنهاد بدانها اعلام شده بوده است و آنها به هیچ عنوان به آن تن نداده اند.

بدین ترتیب با فشار مشخص مقامات امنیتی بر اداره ی کار - که خود هیچ گونه اختیار و توانی در اخذ تصمیم برای بازگرداندن این کارگران به کار ندارد - برای بار چندم از بازگشت به کار این کارگران اخراج شده، ممانعت به عمل آمده است.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری ضمن محکوم کردن این اقدام، خواهان بازگشت به کار کارگران اخراجی شرکت نیشکر هفت تپه و سایر کارگران اخراجی و پایان دادن به اخراج و تعقیب قضایی و امنیتی علیه تمامی کارگران و فعالین کارگری می باشد

اعتصاب رانندگان اداره حمل و نقل پالایشگاه آبادان

رانندگان حمل و نقل پالایشگاه آبادان در اعتراض به سطح نازل حقوق های خود اعتصاب کردند. رانندگان حمل و نقل پالایشگاه آبادان نسبت به نوع خودروهایشان ماهانه حقوق و دستمزدهای تعیین شده ای دریافت می نمایند که بابت کار آنان و اجاره بهای خودروهایشان پرداخت می شود. تجمع کنندگان همچنین به کسر کارمزد روزهای تعطیلی رسمی و جمعه ها از حقوق و عدم وجود مرخصی، پاداش و عیدی اعتراض کردند..

پیروزی مبارزات کارگران کارخانه آزمایش
در نتیجه اعتراض و مبارزه کارگران کارخانه آزمایش مرودشت، کارفرما مجبور به موافقت با بازگشت به کار شماری از کارگران اخراجی این کارخانه گردید.

تداوم مبارزه کارگران سازمانیه جهت دریافت دستمزدهای خود

علیرغم عدم پاسخگویی مقامات رژیم به خواست و مطالبات کارگران معترض کارخانه سازمانیه جهت دریافت دستمزدهای معوقه خود، مبارزات کارگران همچنان ادامه دارد. بیش از 150 کارگر شاغل در کارخانه سازمانیه 27 ماه است دستمزدهای معوقه خود را دریافت نکرده اند. کارگران معترض جهت دستیابی به خواست و مطالبات خود تاکنون چندین بار اقدام به برپایی اعتصاب و تظاهرات نموده اند.

اعتراض کارگران کارخانه کفش مهدی به مقامات رژیم

بیش از 30 کارگر کارخانه کفش مهدی که سابقه کاری هر کدام از آنان بیش از 20 سال است 4 ماه دستمزدهای معوقه خود را دریافت نکرده اند. آنان در نامه اعتراض آمیزشان خواستار رفع مشکلات مالی و معیشتی خود توسط رژیم شده اما تاکنون پاسخی دریافت نکرده اند.

دستگیری فعالین کارگری موقوف!

کارگران زندانی، فوراً و بی قید و شرط باید آزاد شوند!

بازداشت کارگران معترض کارخانه سیمان ایلام

ماموران امنیتی رژیم در استان ایلام، طی هفته های اخیر شماری از کارگران و فعالین کارگری معترض کارخانه سیمان ایلام را بازداشت کرده اند.

روند دستگیری که از سوی دستگاه های امنیتی و قضایی رژیم برنامه ریزی گردیده، کماکان ادامه دارد و فعالین کارگری این کارخانه همچنان با خطر بازداشت و دستگیری روبرو هستند.

طی ماههای گذشته کارخانه سیمان سازی ایلام دچار بحران های خاص کارگری بوده است و درگیری و اعتصاب در کارخانه روی داده بود و تعدادی از کارگران قراردادی با مدیریت کارخانه درگیر شده بودند.

اعتصاب کارگران شرکت فولاد سازان به دلیل عدم پرداخت حقوق

کارگران شرکت فولاد سازان با پرداخت نشدن حقوقشان دست به اعتصاب زده اند. این اعتصاب بیش از بیست روز است که ادامه دارد، تولید متوقف شده است و کارگران با سرویس صبح بر سرکار حاضر شده و بدون اینکه کار کنند. بعدازظهر با سرویس به خانه هایشان برمی گردند. کارگران این شرکت چهار نفر نماینده از بین خود تعیین کرده اند و به هر ارگان و اداره ای مشکلات خود را منعکس داده اند ولی متأسفانه نتیجه ای حاصل نشده. بجای پاسخگویی از طرف ادارات مرتبط، به عناوین مختلف با تهدید روبرو بوده اند که دسته جمعی اعتراض و تجمع راه اندازی ننمایند. کارفرما قول داده است حقوق معوقه کارگران را روز 13 تیر پرداخت خواهد کرد و اگر این مهم عملی شود کارگران بر سر کارهای خود باز خواهند گشت.

تجمع اعتراضی 2 روزه کارگران شهرداری خرمشهر

بیش از 120 نفر از کارگران شهرداری خرمشهر به دلیل دریافت نکردن حقوق معوقه خود امروز مقابل شهرداری خرمشهر تجمع کردند. این کارگران معترض با گذشت بیش از سه ماه از سال، حقوقی دریافت نکرده اند و برخی از آنان هم 15 روز حقوق دریافت کرده اند.

بهنام ابراهیم زاده به 5 سال زندان محکوم شد

شعبه دادگاه انقلاب تهران، بهنام ابراهیم زاده را به 5 سال حبس تعزیری محکوم کرده است؛ بهنام ابراهیم زاده فعال کارگری و عضو کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری و نیز از فعالین عرصه ی لغو کار کودک و عضو جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان است و پس از ماه ها بازداشت، پیشتر در شعبه ی 15 دادگاه انقلاب به 20 سال حبس محکوم شده بود و با اعتراض خانواده و وکیل اش پرونده ی وی به شعبه ی هم ارز احاله گردید. دادگاه وی در روز 22 خرداد برگزار شد و در نهایت روز دوشنبه 13 تیرماه حکم بدوی 5 سال زندان به وکیل مدافع وی، خانم محمدی ابلاغ گردیده است. این حکم قابل اعتراض و ارسال به شعبه ی تجدید نظر میباشد.

عدم پرداخت 4 ماه حقوق بیش از 300 کارگر کارخانه قند نیشابور

کارگران کارخانه قند نیشابور که دارای بیش از 300 کارگر رسمی و قراردادی هستند، اکنون 4 ماه هست که حقوقی به آنها داده نشده است. واردات بی رویه شکر به همراه سوئی مدیریت باعث بحران مالی و کمبود نقدینگی در این واحد باسابقه تولید قند شده است و به همین علت مطالبات معوقه کارگران هنوز پرداخت نشده

است. یکی از کارگران معترض این کارخانه، نزدیک به 3 هزار کشاورز چغندر کار نیشابور نیز هر یک بعضاً تا یک میلیون تومان از مدیریت این واحد به خاطر تحویل محصول، طلبکار میباشند.

شرکت مخابرات راه دور فارس برای خلاص شدن از دست اعتراضات کارگزارانش، آنها را به مرخصی اجباری فرستاد!

مدیریت شرکت مخابرات راه دور فارس برای خلاص شدن از دست اعتراضات کارگران، آنها را به مرخصی اجباری فرستاد. شرکت مخابرات راه دور شیراز که نزدیک به 600 پرسنل و کارگر آن اکنون هرکدام 22 ماه حقوق معوقه خود را طلب دارند، هر روز پیگیر حقوقها و مشکلات خود هستند، ولی مدیریت شرکت از پرداخت حقوقهای کارگران امتناع میکند، برای خلاص شدن از اعتراضات کارگران آنها را به مرخصی اجباری فرستاد. یکی از پرسنل این شرکت ضمن نکات فوق افزود که در طی 6 ماه گذشته مدیریت شرکت آی تی آی، به هرکدام از پرسنل تنها 500 هزار تومان پول داد. در حالیکه با 500 هزار تومان حتی 10 روز هم نمیتوان با این قیمت ها با این کرایه خانه و قبض آب و گاز و برق و .. زندگی کرد. شرکت مخابرات راه دور شیراز (آی تی آی) یکی از مهمترین شرکتهای بحرانی در استان فارس میباشد.

عدم رسیدگی به مشکل بیمه صد نفر از کارگران کارخانه فرش مخمل کاشان

یکی از کارگران کارخانه فرش مخمل کاشان که از کارخانه های قدیمی تولید فرش است گفت: "کارخانه ما 430 کارگردارد که در حال حاضر بیش از صد نفر از کارگران آن مشکل بیمه دارند، بعداز پیگیری های مکرر به وزارت کار و خانه

کارگرولی تاکنون هیچ اقدامی انجام نشده است. این کارگر در ادامه افزود: "هم اکنون نیز بدلیل گران شدن مواد اولیه و افت شدید تولید و عدم بازاریفروش کارخانه بحران زده است و روزبه روز وضع تولید آن خرابتر میشود و مشکلات کارگران نیز افزایش می یابد."

نامه دبیر اتحادیه های کارگری ایالت نیوساوت ویزل استرالیا به سفیر جمهوری اسلامی ایران

17 ژوئن 2011
عالیجناب محمود بابائی، سفیر، سفارت جمهوری اسلامی ایران، صندوق پستی 705، ماسون کانبرا 2607
سفیر گرامی،

اتحادیه های نیوساوت ویزل بدینوسیله نگرانی شدید خویش نسبت به امتناع کردن رژیم ایران از آزاد نمودن و معالجه فوری دو فعال اتحادیه کارگری آقای منصور اسانلو و آقای رضا شهابی، که بطور ناعادلانه ای زندانی شده اند را به شما ابراز میدارند.

اتحادیه های نیوساوت ویزل میدانند که آقای اسانلو بار دیگر از ناراحتی جدی قلبی که به جراحی فوری نیاز دارد رنج میرد و اینکه آقای شهابی مکرراً و بی دلیل دچار خونریزی بینی شده و معالجه پزشکی مناسبی دریافت نکرده است. مضافاً، علیرغم تضمین هایی از جانب دولت ایران مبنی بر بخشودگی آقای اسانلو در سال گذشته، ایشان همچنان در زندان بسر میبرد.

همچنین، ایران یکی از امضا کننده های اولیه اعلامیه حقوق بشر سازمان ملل متحد و عضو سازمان جهانی کار بوده و ملزم به پیروی از تعهداتی است که در جهت رعایت حقوق بنیادین بشر پذیرفته است.

اتحادیه های نیوساوت ویزل دولت ایران را

زندانهای رژیم اسلامی سرمایه، مملو از کارگران زندانی است!

تا آزادی رضا شهابی و دیگر زندانیان کارگر از پای نخواهیم نشست!

جهت آزادی فوری و بی قید و شرط آقای اسانلو و آقای شهابی و نیز فراهم آوردن معالجات پزشکی مناسب و بدون تاخیر برای هردوی ایشان فرامیخوانند.

ارادتمند، مارک لنون دبیر ترجمه و تکثیر از: کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران - استرالیا
proletarianunite@gmail.com

اطلاعیه

قداره بندان جمهوری اسلامی، از وحشت خیزش جنبش کارگری، هر روزه تعدادی از فعالین کارگری را به اسارت می‌برند، هنوز بسیاری از فعالین مانند رضا شهابی، ابراهیم مددی، بهنام ابراهیم زاده، سعید ترابیان، غلامرضا غلامحسینی و ... در بدترین وضع جسمی در اسارت بسر می‌برند که باز فعالین کارگری دیگری را به بند کشیده‌اند. شاهرخ زمانی کارگر نقاش ساختمان و عضو هیئت مدیره کمیته پیگیری حمایت از کارگران محمد جراحی، کارگر اخراجی عسلویه سید، کارگر شرکت قطارهای مسافرتی صبا و دو کارگر دیگر که هنوز نامشان اعلام نشده قربانیان جدید رژیم ضدکارگری و کارگر کش جمهوری اسلامی هستند که حدود یک ماه است در اسارت بسر می‌برند.

"کانون همبستگی با کارگران ایران - ایالت نوردراین وستفالن" در اعتراض به این سرکوب‌ها و تجاوزات به حقوق کارگران و برای آزادی تمامی کارگران و تمامی زندانیان سیاسی اقدام به برگزاری یک سری تظاهرات ایستاده و میز اطلاعاتی در شهر کلن می‌نماید:

شنبه 9/7/2011 از ساعت 12 الی 14
Neumarkt, Schildergasse Ecke
Zeppelinstrasse

شنبه 16/7/2011 از ساعت 12 الی 14
Neumarkt, Schildergasse (an der
Antoniterkirche - Ostseite)

شنبه 23/7/2011 از ساعت 12 الی 14
Neumarkt, Schildergasse Ecke
Zeppelinstrasse

شنبه 30/7/2011 از ساعت 12 الی 14
Neumarkt, Schildergasse Ecke
Zeppelinstrasse

ما از همه آزادی-خواهان، نیروهای چپ و مترقی و فعالین و علاقمندان جنبش کارگری دعوت می-کنیم که با حضور خود در این اکسیون-ها به امر آزادی کارگران زندانی یاری رسانند.

"کانون همبستگی با کارگران ایران - ایالت نوردراین وستفالن (آلمان)"

کارگران زندانی باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد گردند!

تهاجم گسترده رژیم جمهوری اسلامی سرمایه به طبقه کارگر و زحمتکشان ایران از بعد از انقلاب 57 شروع و تا به امروز به شیوه های گوناگون ادامه داشته است. از حمله به اعتراضات کارگری و قلع و قمع نمودن تشکلهای واقعی کارگران و در پی آن اعدام و تبعید فعالین سیاسی کارگری به قصد محروم کردن کارگران از رهبران فعال خود در دهه 60، و ادامه همین روند در دهه 80 با دستگیری و شکنجه و حتی شلاق فعالین خوشنام کارگری و به گلوله بستن کارگران معترض تا حمله به دستمزدها و سطح معیشت کارگران با عنوان هدفمند سازی یارانه ها و ... همگی در بطن تهاجم گسترده ای می گنجد که رژیم سرمایه داری می خواهد یکبار دیگر دوره ای از انباشت سرمایه را با پشتیبانی آن ممکن سازد.

در راستای همین سیاست های ضد کارگری، اکنون بسیاری از فعالین کارگری و کارگران

معترض در زندانها و شکنجه گاههای رژیم به سر می برند. فعالینی همچون رضا شهابی، ابراهیم مددی، بهنام ابراهیم زاده و ... هنوز در زندان هستند، شاهرخ زمانی نیز از فعالین کارگری و عضو هیات بازگشایی سندیکای کارگران نقاش توسط رژیم در تاریخ 18 خرداد دستگیر و روانه بازداشتگاههای رژیم شده است و نیز محمد جراحی کارگر اخراجی عسلویه و عضو کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای کارگری توسط ماموران وزارت اطلاعات دستگیر شده است. طبق آخرین اخبار شاهرخ زمانی در بازداشتگاه اطلاعات رژیم به شدت تحت شکنجه و اذیت قرار دارد و از هرگونه مکالمه تلفنی و ملاقات منع شده است. محمد جراحی تاکنون خانواده اش علیرغم مراجعات مکرر موفق به دیدار و کسب خبری از وی نشده اند.

این نه اولین بار است و نه آخرین بار خواهد بود که رژیم سرمایه داری دست به چنین عمل وقیحانه ای می زند و وقیحانه تر آنکه در مجمع سالیانه سازمان جهانی کار حضور می یابد و خود را مدافع حقوق کارگران و زحمتکشان جلوه می دهد. کمیته همبستگی کارگران ایران و سوند ضمن محکوم نمودن بازداشت و زندانی نمودن فعالین کارگری و نیز کارگران توسط رژیم جمهوری اسلامی سرمایه، تمام توان خود را در جلب پشتیبانی و حمایت بین المللی کارگران برای آزاد نمودن این عزیزان می گذارد و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط تمامی این عزیزان در بند می باشد. به همین مناسبت در پیکت های اعتراضی که به مدت یکماه هر جمعه در استکهلم برگزار می نماید، خواست آزادی فعالین زندانی را مطرح و برای جلب همبستگی با کارگران تلاش خواهد نمود، و نیز از همه فعالین و تشکلهای کارگری می خواهد به شیوه های مختلف و بر اساس توانایی و امکانات خود در این راه تلاش

نمایند.
کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی باید آزاد گردند!

مرگ بر رژیم جمهوری اسلامی ایران!
پیکتهای اعتراضی و میزاطلاعاتی در همبستگی با کارگران ایران و با خواست آزادی فوری کارگران زندانی جمعه ها 8، 15، 22 و 29 جولای ساعت 16.00 تا 19.00

Sergelstortg, Sergelsgatan - Stockholm
کمیته همبستگی کارگران ایران و سوند
isask@comhem.se
http://khambastegisw.blogspot.com
ژوئن 2011

بیانیه شماره ۳ شورای برگزاری روز جهانی کارگر - سال ۹۰

شورای برگزاری
شنبه ۱۸ تیرماه ۱۳۹۰
بیانیه شماره ۳ شورای برگزاری روز جهانی کارگر - سال ۹۰ سال گسترش سنیز طبقاتی به جای جهاد اقتصادی در حدود دو ماه از اول ماه سال ۹۰ - یازده اردیبهشت، روز جهانی کارگر - می گذرد. شورای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر سال ۹۰، طی دو بیانیه به تشریح و اعلام مواضع رادیکال جنبش کارگری ایران پرداخت. در این دو بیانیه ضمن تشریح وضعیت جاری و معیشتی طبقه ی کارگر ایران ۸ مطالبه ی اساسی کارگران نیز اعلام شد.

ما ضمن هشدار به کارگران و پیشروان کارگری برای در نغلتیدن به مواضع جناح های مختلف داخلی (از اصلاح طلب در انواع آن گرفته تا

دستگیری فعالین کارگری موقوف!

کارگران زندانی، فوراً و بی قید و شرط باید آزاد شوند!

اصول گرا و با اقسامش) و نیز جناح های مختلف سرمایه داری خارجی و دولت های سرمایه داری ایران و جهان (اعم از آمریکا و چین و روسیه و آلمان و فرانسه و انگلیس و ...)، تمامی کارگران، پیشروان کارگری و نهاد ها و تشکل هایشان را دعوت به دخالت حداکثری برای پیشبردن منافع و مطالبات و مواضع طبقه ی کارگر کردیم.

شورای برگزاری، در راس همه ی موارد، صریحا سازمانیابی طبقاتی و تشکل یابی توده ای، طبقاتی، خودساخته و مستقل کارگری را به مثابه ی یگانه راه اساسی و بنیادین و رادیکال جنبش کارگری برای کسب منافع آنی و دراز مدت طبقاتی مورد تاکید قرار داده و میدهد. از منظر ما تمامی خواسته های اقتصادی - سیاسی - اجتماعی و دموکراتیک طبقه ی کارگر تنها با تقویت توازن قوای طبقاتی به نفع جنبش کارگری و آن هم از طریق تقویت افزاینده ی سازمانیابی و تشکل یابی طبقاتی قابل دستیابی و تثبیت است و در غیر اینصورت حرکات صرفا آکسیونی و یا هر گونه رویکرد اتحادگرایانه در همراهی با منافع هر کدام از جناح های سرمایه و یا نیروها و آحاد طبقه ی فرادست بدین توجیه که ممکن است فضایی دموکراتیک برای طبقه ی کارگر نیز ایجاد کند، همه و همه تنها بهره برداری سرمایه داری جایگزین سیستم کنونی را برای دستیابی به قدرت سیاسی تقویت خواهد کرد. فضای دموکراتیکی که با توازن قوای طبقاتی کارگران و به شکل سازمان یافته ایجاد نشود، ضمن اینکه طبقه ی کارگر را برای به کرسی نشاندنش مورد سو استفاده قرار داده، اولین قربانی اش نیز همین کارگران خواهند بود؛ نتیجتا کارگران و تشکل ها و نهاد ها و سازمان هایی که امر مبارزه ی طبقاتی را تا سر حد استیلا ی سیاسی طبقه ی کارگر و در انکشاف این وضعیت، الغای نظام طبقاتی و لغو کار

مزدوری و پایان دادن به استثمار انسان بر انسان را مد نظر و در افق مبارزه ی خود قرار داده اند باید ضمن دقت به خطری که در بالا هشدار داده شده با رویکرد تقویت سازمانیابی و تشکل یابی طبقاتی با دخالت در اوضاع جاری، هر چه بیشتر در تاثیر گذاری و رادیکالیزه کردن شرایط به نفع طبقه ی کارگر بکوشند.

بیانیه های شماره یک و دو این شورا ضمن اینکه، تایید ها و تاکید ها و حمایت های بسیاری را در میان کارگران و مبارزان و تشکل ها و نهاد ها و سازمان های مختلف برانگیخت با برخی نقد ها نیز مواجه شد.

دسته ای از نقد ها ی منطقی و صحیح باعث تغییراتی در دو بند مطالبات ۸ گانه (بندهای ۶ و ۸) شد؛ بخشی از نقد ها متوجه فراخوان های ما و یا درخواست تغییراتی در زمان و مکان بود. البته که ما پیشتر تصریح کرده بودیم زمان و مکان فراخوان به مراسم و همچنین درخواست ۵ دقیقه اعتصاب موقت سراسری به شیوه ای دو طرفه هم از تحلیل ما از اوضاع و نیز، هم بر اساس پیشنهادات و پیام هایی بود که از سوی فعالین و کارگران در سراسر کشور به شورا واصل شده بود؛ پاره ای از نقد ها ناظر بر "سیاسی بودن" لحن و گفتار و موضع گیری بیانیه ها و اعلام نگرانی از این بود که مبدا به این دلیل کارگران مرعوب شده و در مراسم ها شرکت نکنند. سوال ما این است که در میان این همه بیانیه و اظهار نظر و قطعنامه ها (از جمله قطعنامه ی مشترک چند تشکل و نیز قطعنامه های چند گروه و تشکل کارگری در جنوب و غرب و دیگر جاهای ایران) آیا هیچ نوشته و اعلام موضعی نمی بایست و از این پس نیز نباید مثلا و از جمله به ماهیت ضد کارگری "جهاد اقتصادی" اعلام شده توسط رهبر ایران و یا "ریاضت اقتصادی" مورد تاکید کشورهای دیگر بردازد؟ ما این امر را وظیفه ی

خود میدانیم و سکوت در این باره را سکوت در برابر وظیفه ی تاریخی و طبقاتی خود میدانیم؛ ما وظیفه میدانیم که برای پیشروان و فعالین و عموم کارگران و تشکل های موجود به افشای تمامی جناح های سرمایه و پشتک وارو زدن هایشان برای جلب اعتماد کارگران بپردازیم؛ ما وظیفه ی خود میدانسته و میدانیم که کارگران و فعالین و پیشروان را دعوت به دخالت حداکثری در عرصه ی مبارزه ی طبقاتی کنیم و بیش از پیش و موکدا اعلام کنیم هر گونه درخواست برای کسب منافع روزمره و بهبود وضعیت معیشتی و نیز هرگونه گشایش در فضای سیاسی و اجتماعی و دموکراتیک و هرگونه فضای نسبتا آزاد تر برای ایجاد تشکل ها و سازمان های کارگری ضمن اینکه در حکم هوایی برای تنفس طبقه ی کارگر است اما و حکما و قطعاً و لزوماً باید از خلال قوای طبقاتی هر دم بیشتر و افزون یابنده ی متشکل و سازمان یافته ی کارگران حاصل شود.

باری، در این میانه ی هیابانگ و تسلط صداهای جورواجور که منافع سرمایه داری را بازگو و تبلیغ میکنند و شبانه روز حتی با نام منافع کارگران به خورد جامعه میدهند، در شرایطی که برخی از تشکل ها و نهاد ها یا به دلیل مواضع راست، رفرمیستی و آستی طلبانه با سرمایه داری و یا برخی از تشکل ها و نهاد های علنی به جهت عدم امکان برای بیان صریح مواضع خود و عدم امکان برای افشای صریح سیاست های ضد کارگری در ایران، نمیتوانند موضعی رادیکال و صریح و با ذکر نام افراد و جناح ها و تیتر سیاست ها اتخاذ کنند چرا ما نباید به بیانی صریح، کارگری و مطابق با اوضاع همین روزها اما بازتاب دهنده ی توأمان منافع آنی و دراز مدت طبقه ی کارگر باشیم؟! ما صریحا و صادقانه اعلام کرده ایم که مواضع اعلام شده از سوی ما نه تنها مواضع تمام کارگران ایران نیست

بلکه حتی لزوماً مواضع تمامی فعالین و تشکل های موجود نیز نمی باشد اما این مواضع، درست با همین محتوی و لحن، منطبق بر ضرورتی تاریخی در تبیین باید ها و نباید های جنبش کارگری است و کمتر و یا بیشتر از این لحن و مواضع و یا سکوت در اعلام آنها بر اساس تحلیلی که ما از شرایط جاری داریم خطایی است نابخشودنی. زمان قاضی خوبی خواهد بود!

مراسم های اول ماه مه امسال از حیث پراکنندگی و گستردگی قابل قیاس با هیچ کدام از سال های گذشته نبوده است. افزایش چشمگیر مشارکت کارگران در جاهای مختلف در برگزاری مراسم هایی به انحاء گوناگون، نشان از دخالتگری بیشتر کارگران برای تغییر اوضاع جاری دارد؛ کارگران که از اوضاع شکننده ی معیشتی به تنگ آمده اند در مراسم اول ماه مه امسال نه به سیاق سال های پیش و اکثرا تنها به مثابه روزی ممکن برای تعطیل بودن، بلکه به عنوان یک فرصت اعتراض، دست به اعتراض و تجمع و یا اقدامات متناسب با محیط های خود زدند.

طبعاً نقش شورای برگزاری در تبلیغ لزوم اعتراض در روز جهانی کارگر و نیز اعلام سرخط های رادیکال در جنبش کارگری در به ثمر رسیدن این اعتراض های گسترده قابل تاکید و بررسی است، اما ما خود را آفریننده و واضع این اعتراضات نمیدانیم، بلکه شرایط عینی و وضعیت معیشتی کارگران را ریشه ی این حجم از اعتراضات میدانیم و نقش خود را به عنوان یک نهاد غیر علنی در ترویج و تاکید بر خواسته های کارگران و دعوت از آنان برای اعتراض را، نقش هر سازمان، نهاد و یا تشکل پیشرو با سبک کار اینچینی میدانیم. ما بیش از هر چیز و به جای ارائه بیلان کاری و بررسی نقش خود در عملی شدن اعتراضات در روز جهانی کارگر سال ۹۰، لازم میدانیم در شرایط حساس کنونی و آمادگی

زندانهای رژیم اسلامی سرمایه، مملو از کارگران زندانی است!

تا آزادی رضا شهابی و دیگر زندانیان کارگر از پای نخواهیم نشست!

طبقه ی کارگر برای دست زدن به اعتراضات بیشتر و بیشتر، از فرصت محدود این بیانیه استفاده کنیم و پیشروان طبقه ی کارگر را به دخالت هر چه بیشتر برای تقویت سازمانیابی طبقاتی کارگران بر اساس و در زمینه ی عینی مسائل جاری کارگران دعوت کنیم.

گزارشات مختلف، اخبار و تصاویر گوناگونی در خلال این دو ماه منتشر شده است که بازگو کننده ی گستردگی بیشتر اعتراضات مستقل کارگری در روز جهانی کارگر امسال در میان اقشار متنوع تری از کارگران بوده است؛ گستردگی مراسم ها و نیاز به تحلیل دقیق از وضعیت جاری علت اصلی در تاخیر ما برای انتشار بیانیه ی سوم بوده است؛ اگر چه هر روز با گذشت زمان دوستانی از مراسم ها یا اقداماتی در شهرهایی، اخباری برای این شورا ارسال میکنند که تا کنون هیچ گزارش مکتوبی در آنمورد منتشر نشده است و مرور زمان، ابعاد تازه تری از مراسم و اعتراضات در روز جهانی کارگر را نشان خواهد داد، اما ما به گزارش موارد ارسالی تا کنون خواهیم پرداخت. ما تنها در ذیل به بیان اشاره وار برخی از این اقدامات و مراسم های کارگران میکنیم. و سپس تحلیلی نیز از اوضاع جاری ارائه خواهیم داد. در شهر تهران و در سال های اخیر و مشخص بعد از اعتراض های پس از انتخابات سال ۸۸، و به ترتیب در سال ۸۹ و سپس ۹۰ اعتراض های خیابانی کمتر و کمتر شد و نهایتاً در ۲۲ خرداد ۹۰ به کمترین مقدار خود رسید و به همین نسبت در روز ۱۱ اردیبهشت و به مناسبت روز جهانی کارگر نیز همین وضعیت مشاهده شد.

اگر چه بر اساس اوضاع عمومی اجتماعی، تحلیل شورای برگزاری برای حضور خیابانی کارگران و بخش هایی از مردم به مناسبت روز جهانی کارگر در تهران و با توجه به شرایط سرکوب و وضعیت امنیتی، همین وضعیت را پیش بینی

میکرد اما ما در پاسخ به درخواست ها و پیشنهادات واصله از سوی فعالین و چند جریان کارگری در تهران و نیز همگام با فراخوان زمان و مکان در سایر شهرها اعلام تجمع خیابانی کردیم. اگرچه ما بیشترین ضرورت را در انجام 5 دقیقه اعتصاب موقت در محیط های کار میدانستیم. در روز جهانی کارگر سال ۹۰ در سایر شهرها روز جهانی کارگر همراه با اعتراضات متنوع تر و با پراکندگی بیشتری نسبت به سال های قبل صورت گرفت.

در شهر سنج با توجه به پیش زمینه ی تاریخی و بستر سیاسی-اجتماعی این شهر، مراسم روز جهانی کارگر به شکلی با شکوه تر از هر سال برگزار شد و گزارش و شرح این مراسم بیشتر و مکرر به اطلاع عموم رسانیده شده است؛ تنها بخشی از گزارشات مراسم ها که به این شورا واصل شده، حاکی از آن است که:

در چند کارخانه در استان فارس کارگران با انتشار کاغذ های کوچکی فراخوان سراسری این شورا را منتشر کرده اند و راس ساعت مقرر دست به اعتصاب ۵ دقیقه ای و گفتگو درباره ی مشکلاتشان و راه های برون رفت از آن پرداخته اند (مطابق خواسته ی کارگرانی که گزارش ارسال کرده اند و خواستار شده اند که نام محل کارشان اعلام نشود در این گزارش فشرده، نام کارخانجات ذکر نمی شود).

در استان خراسان و در چند کارخانه و مجتمع تولیدی و از جمله چند کارخانه ی سیمان و یک کارخانه ی آرد بیانیه های شورای برگزاری در بین کارگران منتشر شده است؛ در یک کارخانه در قزوین راس ساعت مقرر ۵ دقیقه اعتصاب موقت و با احترام به یاد مبارزین کارگری و همچنین مراسم های در شهرک صنعتی البرز توسط کارگران برگزار شده است؛ در ماهشهر راس ساعت مقرر کارگران در محلی که خود تعیین

کرده بودند تجمع کرده اند؛ در عسلویه در ساعت ۵ عصر جمعی از کارگران در مکان تعیین شده توسط خودشان تجمع میکنند که نیروهای سپاه با لباس شخصی به صورت گسترده محل را در محاصره ی خود درآورده اند و با رفت و آمد مکرر خودروهای نظامی قصد ایجاد رعب و وحشت در بین کارگران را داشته اند؛ در اصفهان و در صنایع فولاد، در شاهین شهر، در شهرکرد

به همت جمعی از کارگران مراسم هایی متناسب با شرایط امنیتی به توسط کارگران برگزار شده است؛ در شهرهای مهاباد، پاره، کامیاران، اراک، بندر امام، بانه، دماوند، تبریز (از جمله با با پخش تراکت در شهر)، اهواز (در مرکز شهر)، رامهرمز، ایذه، اندیمشک، رشت، تهران (پخش تراکت و برچسب در شهر و چند مراسم در داخل و خارج شهر و در جمع های کارگری)، کرج، نقده و به توسط کارگران و به ابتکار خودشان مراسم هایی در محیط های مختلف از جمله در شهر ها و یا بیرون شهر و یا در خانه ها برگزار شده است؛ در شهر شیراز تعدادی از کارگران در مقابل اداره ی کار این شهر تجمع کرده اند که نیرو های امنیتی با لباس شخصی به طور گسترده در میان جمعیت حاضر بوده اند؛ در شهره ایی فعالین کارگری و کارگرانی چند دستگیر و زندانی شده اند و در برخی شهرها پرتاب گاز اشک آور در میان حاضرین در مراسم ها و یا ضرب و شتم و برخورد فیزیکی با آنها نیز گزارش شده است.

به طور عمومی در سال ۹۰ مراسم ها به طور گسترده تری نسبت به سال های قبل و به توسط کارگران و با اعتراض به وضعیت کارگران برگزار شده است و مشخصاً در سال ۹۰ ابعاد اعتراض در محل های کار و در نقاطی که بیشتر کارگران کمتر دست به اعتراض میزدند در روز جهانی کارگر امسال افزایش عینی داشته است؛ تاکید شورای برگزاری بر این است که

سنت اعتصاب در محل های کار باید توسط فعالین و پیشروان در میان کارگران بیشتر و بیشتر تشریح گردد تا از خلال این تمرین عملی اتحاد کارگران و در بسط و گسترش مدت زمان و سازمان یافتگی و برنامه دار بودن اعتصاب ها روند تشکل یابی و سازمانیابی نیز در میان کارگران به طور گسترده تری بسط و ترویج گردد.

شورای برگزاری مراسم اول ماه مه سال ۹۰ ضمن دعوت از کارگران، فعالین کارگری و هر نهاد، تشکل، سازمان، رسانه و گروهی که در امر مبارزه ی طبقاتی برای خود قائل به ایفای نقش است دعوت میکند تا با گستردگی و عمق بیشتر به تعمیق مبارزات کارگران یاری رسانند؛ به زعم ما مطالبات ۸ گانه ی اعلام شده توسط این شورا اهم مواضع و مطالبات طبقه ی کارگر ایران است که البته ماهیتین و با استناد به بند هایی از همین مطالبات ۸ گانه ربط ارگانیک مبارزات جنبش کارگری ایران به مبارزات کارگران دیگر کشور ها را نیز معین مینماید.

همانگونه که در بیانیه های یک و دو نیز اعلام کرده ایم برای فعالین و پیشروان طبقه ی کارگر در شرایط جاری ایشای هر چه بیشتر سیاست های اقتصادی دولت سرمایه داری ایران باید در دستور کار قرار گیرد و در مقابل شعار " سال ۹۰ سال جهاد اقتصادی" باید امر گسترش و تقویت " ستیز طبقاتی در سال ۹۰" را در دستور کار خود قرار داد؛ مایلیم بار دیگر این نکته را به پیشروان طبقه ی کارگر باز- یادآوری کنیم که ضمن این که دستاوردها و شیوه های مبارزات و تشکل ها و فعالیت های علنی باید بیشتر و بیشتر تقویت گردد اما تمامی عرصه ها و اشکال مبارزه نباید به شکل علنی و در دسترس سرمایه داری قرار گیرد و نیاز است تا بخشی از کارگران پیشرو در قالب کمیته ها و هسته های غیر علنی

دستگیری فعالین کارگری موقوف!

کارگران زندانی، فوراً و بی قید و شرط باید آزاد شوند!

مطالبات کارگران مهاجر در ایران از جمله کارگران افغانی، خود را متحد و پشتیبان مبارزات کارگران در سراسر جهان می‌دانیم.

۷- ما برای دست یابی به مطالبات اقتصادی-سیاسی خود بر علیه تمامی جناح‌ها و حاکمیت‌های داخلی و خارجی سرمایه‌داری اعم از اصول‌گرا و اصلاح طلب در ایران و اعم از دولت‌های سرمایه‌داری آمریکا، چین، روسیه، اروپایی و ... تنها و تنها با اتکا بر نیروی طبقاتی کارگری خود، مبارزه خواهیم کرد.

۸- نظام سرمایه‌داری از تبعیض جنسیتی-اقتصادی - سیاسی- اجتماعی علیه زنان بهره و سود می‌برد، همچنین کار کودکان منبع سود‌های سرشار برای نظام انگلی سرمایه‌داری است؛ ما ضمن محکوم کردن هرگونه تبعیض جنسیتی علیه زنان، برای متشکل کردن هر گونه مبارزه برای دست‌یابی زنان به مطالبات ویژه‌ی زنان و نیز مطالبات طبقاتی شان و نیز برای تقویت جنبش لغو کار کودک از هیچ مبارزه‌ای فروگذار نخواهیم کرد.

است؛ ما ضمن گسترده کردن اقدام برای نپرداختن قبض‌های آب، برق، تلفن و گاز از هر طریق ممکن دیگر و به صورت متحد و متشکل با این اقدام و طرح ضد کارگری مبارزه خواهیم کرد.

۳- ما اعلام و تعیین حداقل دستمزد ۳۳۰ هزار تومان که چندین برابر زیر خط فقر است و توسط نهاد سرمایه‌داری شواری عالی کار تعیین شده و نیز روش ضد کارگری و خائنه‌ی سه جانبه‌گرایی را محکوم می‌کنیم؛ در روش سه جانبه‌گرایی، مذاکره و توافق بین نمایندگان کارفرمایان و نماینده دولت (که همگی از طبقه‌ی سرمایه‌دار هستند) از یک سو و ازسوی دیگر نماینده‌ی کارگران انجام می‌گیرد و کارگران در مقابل دو رای سرمایه‌داری بازنده خواهند بود. ما اعلام می‌داریم که افزایش دستمزد با خواهش و توافق و مذاکره حاصل نمی‌شود. کارگران باید با اعتراض و نمایش قدرت و اعتصاب و با مبارزه‌ی متشکل و متحد دستمزدهایی متناسب با استانداردهای زندگی را به سرمایه‌داری تحمیل کنند.

۵- کارگران و فعالان کارگری زندانی باید آزاد شوند و ما هر گونه دستگیری، اخراج و تحت فشار قرار دادن کارگران را محکوم نموده و به صورت گسترده برای آزادی آنان مبارزه خواهیم کرد. ۵- ما کارگران برای دست‌یابی به آزادی بیان، آزادی تشکل، تحزب، اعتصاب، آزادی قلم و آزادی تمامی زندانیان سیاسی و پایان یافتن احکام ضد انسانی اعدام، همزمان با دیگر مطالباتمان مبارزه خواهیم کرد.

۶- پیروزی کارگران جز با اتحاد متشکل و سازمان‌یافته‌ی تمامی اقشار طبقه‌ی کارگر اعم از کارگران صنعتی، معلمان، پرستاران، کارگران بخش خدمات، معادن، کارگران کشاورزی و ... ممکن نیست. ما کارگران در هر صنف و رشته ضمن اتحاد با تمامی اقشار هم طبقه‌ی مان در طبقه‌ی کارگران ایران و منطقه و حمایت از

مطالبات ۸ گانه‌ی شورای برگزاری که در باره‌ی لغو قرار داد موقت است دقت کنید؛ درست به همین دلیل است که ما تمامی کارگران و فعالین و پیشروان کارگری را به ترویج و تثبیت رویکرد های رادیکال، آنهم در شرایط بسیار حساس کنونی دعوت میکنیم. حذف پارانها، قراردادهای موقت، شرکت‌های پیمانکاری، دستمزد های فلاکت بار، بیکاری های گسترده، کاستن امکانات بیمه‌ای و درمانی، سرکوب هرگونه بیان و اعتراض و تجمع و سرکوب فعالین و تشکل های کارگری، گسترش فقر، فشارهای مضاعف بر زنان، افزایش کودکان کار، تخریب و نابودی منابع طبیعی و بحران های زیست-محیطی و ... به دلیل حملات گسترده تر نظام سرمایه‌داری هر روز بیش از پیش در افزایش است. ما تلاش خواهیم کرد در مقاطع گوناگون در حد توان خود در ارتباط با موضوعات مختلف مرتبط با مبارزه‌ی طبقاتی اعلام نظر کنیم زیرا که برای کارگران، هر روز باید روز تقویت ستیز طبقاتی و افزایش و تقویت سازمانیابی طبقاتی باشد؛ از منظر ما هر روز باید برای کارگران جهان روز جهانی کارگر و تقویت و همبستگی داخلی و بین المللی طبقه‌ی کارگر باشد.

زنده باد همبستگی بین المللی طبقه‌ی کارگر شورای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر ایران - سال ۹۰
may1390@gmail.com
۱۸ تیرماه ۱۳۹۰

اهم مواضع و مطالبات هشت گانه‌ی کارگران ایران - سال ۱۳۹۰

۱- ما کارگران برای مقابله با قراردادهای موقت، سفید امضا و قراردادهای شرکت‌های پیمان کاری با اتحاد و آگاهی و با ایجاد تشکل های خود دست به مبارزه خواهیم زد.

۲- حذف پارانهاها هجوم به سفره‌ی خالی کارگران

به پیشبرد جنبه‌هایی از مبارزه بپردازند. و اما اساسی ترین نکته‌ی مد نظر ما که محوریتی اساسی در مبارزه و ستیز طبقاتی دارد تاکید بر مبارزه با روند افزایش سازمانیابی و تشکل یابی است: هرگز و هیچ گاه این تالیید و تکرار خالی از فایده نیست که برای دستیابی به مطالبات و خواسته‌ی طبقاتی خود (و از جمله مطالبات 8 گانه‌ی اعلام شده توسط این شورا) جز تقویت روند تشکل یابی و سازمانیابی طبقاتی و تقویت توازن قوا به نفع کارگران چاره‌ای دیگر وجود ندارد. برای درک علت این تاکید، همگان را به مقایسه‌ی رویکرد مستتر در مواضع و مطالبات 8 گانه‌ی این شورا با سایر مطالبات منتشر شده‌ی این طبقه‌ی کارگر تجویز میشود دعوت میکنیم. آنچه‌هایی که برای کسب این یا آن مطالبه به جای تاکید بر کسب آن به شیوه‌ی سازمانیافته و با توازن قوای طبقاتی به نفع کارگران، خواسته‌ی مورد نظر تنها و تنها اعلام میشود و پیدا نیست که آیا سرمایه‌داری قرار است این خواسته را اعطا کند یا چاره‌ای جز این نیست که دست کم به حیث عناصر پیشرو طبقه‌ی کارگر و در مقام تبلیغ رویکرد صحیح تر علاوه بر تاکید بر این مطالبه و خواسته همزمان یگانه شیوه‌ی دستیابی بدان را نیز اعلام نمود؟ میبینیم که مثلا برای لغو قرارداد موقت گفته میشود "ما خواهان لغو قرارداد موقت هستیم" و این رویکرد در اول ماه مه توسط بخشی از فعالین و پیشروان صدور و ترویج میشود در حالی که پیشتر از این زمان، کارگران پتروشیمی ماهشهر و تبریز نه در بعد تبلیغ و ترویج، بلکه عملن برای لغو قراردادهای موقت از مرحله‌ی خواستن و آرزو کردن و چشم انتظاری از ترحم سرمایه‌داران عبور کرده اند و با اعتصاب و اعمال قدرت طبقاتی قراردادهای موقت را به کنار میگذارند. اکنون با داشتن مثال پیش گفته به رویکرد نهفته در اولین مطالبه از

زندانیان رژیم اسلامی سرمایه، مملو از کارگران زندانی است!

تا آزادی رضا شهابی و دیگر زندانیان کارگر از پای نخواهیم نشست!